

Forfatter: Falster, Christian

Titel: Udrag fra Satirer, 1720-42

Citation: Falster, Christian: "Satirer, 1720-42", i Falster, Christian: *Satirer, 1720-42*, udg. af Aage Schiøttz-Christensen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 1982, s. 153. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-falster05-shoot-idm140600518440976/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Satirer, 1720-42

vågede ængsteligt over deres anonymitet. Luxdorph ville end ikke »lade sit Navn sætte paa Titelbladet af hans Carmina, førend Forlæggeren Gyldenløve ved den 2den Udgave næsten tvang ham dertil for at skaffe den Debit« (Jacob Gude, *Memoirer og Breve*, XXVII, s. 82).

Titlen: Skriver-Stue] kontor, privat eller offentligt. – *H.H.H.*

i *WJ* ifølge Niels Bygom Krarup i »Minerva«, 1797, betyder initialerne »Hr. Henrich Hornemann i Welling«.

– *Henrik Hornemann* (1700 ell. 02-1749) blev cand. teol. i 1724 og var fra 1725 hører og cantor ved Ribe Katedral-skole, indtil han i 1729 blev sognepræst i Velling ved Ringkøbing.

1,1: *Jeg nylig paa vort Posthus sad*] »Postkontoret var Byens Nyhedscentrum ... Allerede tidligt var Postmestrene, der havde Ret til at faa Aviserne portofrit tilsendt, begyndt at forskrive saavel trykte som skrevne Aviser ... Var der saa tilmed Skærkestue i Forhindelse med Posthuset, og det var der ofte, kunde der jo nok blive en god Fortjeneste til Postmesteren« (*Det danske Post- og Telegrafvæsen*, I, 1932, s. 71). – 1,4: *Keyserdommet*] det tysk-romerske kejserrige. – Om de historiske forhold og personer, der nævnes i str. 1 og 2 henvises til ovenst. indledende bemærkninger. – 1,5: *Cardinalen i Paris*] om kardinal Fleury se noten til *Doll-Huus* 56,7.

2,2-3: *Frankfurt ... det Tydske Keyser-Vall*] om den tidsfæstelse, nævnelser af dette valg tillader, se ovenst. indledning.

3,3: *undrede ... paa*] forundrede os over. – 3,7: *Tres humble Serviteur*] det er ment som en del af komikken, at det her er modtageren, der tituleres som »meget ydmyg tjener«, da det dog rettelig er afsenderen, der skal betegne sig sådan. – Fransk adressering brugtes til hen mod århundredets slutning – af Johs. Ewald f.eks.

4,1: *En bøymomme, verdslig Mand*] som *verdslig* placeres han uden for gejstligheden. Betegnelsen *bøymomme* peger mod